

Neděle 3. po Zjevení
Ag2,10-19
23.1.2022

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od našeho Pána Jezu Krista.

Introit:

Bože, smiluj se nad námi, a požehnej nám,
zasvěť obličej svůj nad námi, Sélah.
Tak, aby poznali na zemi cestu tvou,
mezi všemi národy spasení tvé.

Píseň: 121

Čtení: Mt7,7-14

Píseň: 313

Kázání: Ag2,10-19

Již tři měsíce uplynuly od začátku prací na obnově jeruzalémského chrámu. Tři měsíce hezky pracovat na svém a potom ještě stihnout doběhnout na rozestavěnou stavbu chrámu. Opět je sváteční den. Opět lid čeká na slovo, které by je v jejich námaze nějak potěšilo. Vždyť se tolik namáhají, jak jsme četli v přečteném oddíle.

Opět skrze proroka Agea promlouvá Hospodin. Nyní adresátem jeho řeči jsou kněží. Hospodin zástupů chce, aby sami kněží ponaučili nejen sebe, ale i všechny lid.

Opět prorok klade otázky. Jde o čisté a nečisté. My většinou dělíme na dobré, hodné, správné, prospěšné, a na druhé straně stojí špatné, nehodné či zlobivé, nesprávné a neprospěšné čili k ničemu. Čisté a nečisté je u nás prádlo, peníze, obchod.

Čisté a nečisté hraje v židovství významnou roli. Kdybychom v rozdělování na čisté a nečisté hledali sjednocující pravidlo, bylo by to na dlouhou přednášku. Dotykem s nečistým se člověk pošpiní. Stačí jenom dotek a člověk je celý ušpiněn. Musí se celý očistit nebo musí být očištěn. Ano, tak nakažlivé, invazivní je nečisté. Je skoro jako covid. Prevence proti znečištění je nedotýkat se. Doporučení zní: nedotýkej se, aby ses neposkrvnil. Tedy jako by ti z toho naskákaly skvrny, které hned tak nesetřeš. Jako by byl člověk celý prolezlý skrz naskrz.

Skrvny, znamení nečistoty, zmizí jedině očištěním. Kdo očišťuje, je kněz v pozici Boha. Kněz může z nečistého díky Hospodinu udělat čisté. Děje se to v shromáždění před Boží tváří.

Když někdo nese svaté maso v cípu svého pláště a dotkne se svým cípem polévky nebo vína nebo oleje nebo jakéhokoli jídla, bude to tím posvěceno? Kněží odpověděli: „Nikoli.“ Tak to je pro dnešního člověka nepochopitelné přirovnání. O jaký příklad tu běží? Jako by se Hospodin ptal: Myslíte si, že stačí se dotknout něčeho odděleného, svatého a budete požehnáni? Myslíte si, že budu žehnat vaší práci, když se jen tak letmo dotknete něčeho, co podle vás způsobí, že budete čisti? Čistý totiž je přijatý Bohem, je v jeho blízkosti, je zahrnut Boží láskou. Nebo jako by Bůh říkal: Myslíte si, že to, co tu děláte, vede k životu? Sami kněží odpovídají „nikoli“. A co my, čeho se chceme dotknout? Čeho se dotýkáme v domněnání, že nám to prospěje a posune blíže k Bohu?

Nestačí jen stavět, jak už jsem v předešlém kázání řekla. Stavět kameny, cihly, okna, dveře. Nestačí jenom chodit do kostela. Jsou naše dotyky s posvátnem, dotyky s Boží milostí i s Božím kralováním jen letným dotekem, nebo i setrváním u společného stolu církve? Nabereme sílu z bohoslužebného života?

Druhý z příkladů je trochu opačný. Jedná se o znečištění. *Jestliže se dotkne někdo znečištěný mrtvolou (nějaké) ze všech těchto (věcí), znečistí se (to)? Kněží odpověděli: „Znečistí.“* Zde jde o opačný dotek. Jak už jsem řekla výše, jediný dotek může vše zaneřádit. Proč je vybrán zrovna tento případ? Domnívám se, že kvůli tajemnosti a tajemství smrti, která se nedá umluvit. Jako by Bůh ústy svědka Agea říkal: Dejte si pozor, abyste nesloužili smrti, zániku, zmaru. Dejte si pozor, aby vás více neuhranula smrt než život, který jsem vám dal.

Tak jak je to? Co vlastně po nás, Bože, chceš? Když jsme v kostele a dotýkáme se posvátna, napomínáš nás. Když zase zanedbáváme bohoslužebný prostor, napomínáš, abychom budovali společenství a církev.

Myslím, že slova skrze proroka Agea se opět dotýkají i naší podvojnosti. Podvojnosti a rozervanosti, ve které se všichni nacházíme. Na jedné straně bychom chtěli žít intenzivním bohoslužebným životem, stavět sbor i církev, být ve společenství lidí stejné víry. Na druhé straně je náš život za zdmi tohoto kostela pevně zakořeněn. Tam se častokrát dotýkáme všeho možného, co nás znečišťuje, a proto přicházíme, abychom v Kristu byli očištěni.

A nyní, pečlivě rozvažujete od tohoto dne a dále ... jací jste byli? Doslova položte svá srdce. Jako by se Hospodin znovu, jako na počátku dějin, ptal: Tak kde jste, kde stojí vaše srdce? Kdo jsi, člověče, se svým činěním? Není žádná podvojnost vztahu k Bohu. Jako je jedno srdce, které se rozhodlo pro Boha, tak je jedno vztahování zde k Bohu i k člověku.

Od tohoto dne budu žehnat. Jak to přijde? Ještě jsme všechny otázky kladené v tomto textu nezodpověděli, ještě jsme svá srdce nepoložili ani na svou dlaň, natož do ruky Hospodinovy, a on nám žehná?

Nevím, jak to přijde, ale věřím: Ten dobrý, milosrdný, slitovný a nanejvýš trpělivý Bůh nám žehná, aniž bychom cokoli vykonali. Žehná nám a dopřává nám všeho dobrého díky svému synu Ježíši Kristu. Jedinou odpovědí na tuto šířající lásku našeho Pána je vděčné ano. Ano, pod tvým požehnáním vše nečisté se stává stokrát přečištěné, vše zlé se stává dobrým a smrt již nemá nad námi moc.

Amen.

Píseň: 256

Poslání:

Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Vůči všem mějte na mysli jen dobré.

Je-li možno, pokud to záleží na vás, žijte se všemi v pokoji.

Nechtějte sami odplácet, milovaní, ale nechte místo pro Boží soud,
neboť je psáno: „Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.“

Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Požehnání:

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Amen.

Píseň: 411